

[Glistrup]

forslag. Velkommen til at vi kan fejre 1. maj i fællesskab og forsvar over for VSere, SFere og andre, mod den linje, man fører med samfundsdestruktion fra de partiers side.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Glistrup argumenterer for voldgiften ved at sige, at der skal være et sted, hvor man kan se, hvad det er, der har begrundet, at så mange slagteriarbejdere har forkastet forslaget. Ja, hvis man rent umiddelbart skulle forstå dette, så siger hr. Glistrup jo bare: man skal skynde sig at forkaste et overenskomstforslag, for så får man en ny chance i et sådant voldgiftsforum, for så kan man få begrundet tingene. Er det det, der er meningen?

Eller er det noget andet, som hr. Glistrup sagde – ikke særlig klart – at man skulle have sådan en pædagogisk studiekreds, hvor man skulle kunne fortælle slagteriarbejderne, hvilke fejltagelser de havde gjort ved at forkaste mæglingforslaget?

Det må være det ene eller det andet. Tilbage bliver i hvert fald, at det virker fuldstændig meningsløst at foreslå dette apparat, hvis, når det kommer til stykket, hr. Glistrup mener, at det er den overenskomst, de forkastede, der skal være gældende.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er hverken det ene eller det andet, men noget helt tredje, som hr. Ninn-Hansen havde opdaget; hvis han var kommet helt frem til § 4 i forslaget; så ville han nemlig have set, at det, som voldgiftsretten skal afgøre denne sag ud fra, er samme niveau, som man har bevæget sig på i relation til andre overenskomster. Men der er 100 forskellige detaljer, som i og for sig ikke afgørende koster noget for den ene eller den anden part, f. eks. det, som hr. Tyroll var inde på med hensyn til arbejdsmiljø, sikkerhed og andre ting. Det er den slags ting, en voldgiftsret kan sidde og høre på, f. eks. at arbejderne beklager sig over, at man ikke får de og de sikringsting ind i arbejdsmiljøet. Så kan man give det og til gengæld eventuelt tage en femøre fra et eller andet tillæg. Så opvejes det,

og så får man en bedre balance. Det er det, der er meningen med at have en voldgiftsret.

Men vi skal jo simpelt hen finde en løsning, og det, der har præget de andre partier, er, at man ikke har kunnet finde nogen som helst løsning fra de andre partiers side. Derfor lægger vi nu vor model frem. Men først og fremmest: konflikten skal sluttes.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Glistrup har jo egentlig svaret på mit spørgsmål, for hans første bemærkning var, at forslaget hverken er det ene eller det andet, og det har han jo ganske ret i. For nu kommer hr. Glistrup og siger: ja men den voldgiftsret skal bestemme det samme, som gælder for det øvrige arbejdsmarked. Det vil, så vidt jeg kan se, betyde, at slagteriarbejderne skal have mindre, for de har ved overenskomsten rent faktisk fået mere, end det øvrige arbejdsmarked har fået. Er det det, der er meningen?

Jeg kunne se én idé i fremskridtspartiets forslag om en fredspligt, for den er jo også indeholdt i forslaget, nemlig hvis fremskridtspartiet sagde: nu er, som det er nævnt, 95 pct. af arbejdsmarkedet klaret. Nu vil vi have resten klaret, både de konflikter, der er, og de truende konflikter, ved at pålægge en fredspligt.

Er det det, der er hensigten med forslaget?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det lader jo til, at fremskridtspartiet kan ændre standpunkt efter forgodtbefindende. Fremskridtspartiet udtalte til Ritzaus Bureau den 20. april 1981:

»Vi ønsker, at konflikten skal stoppes omgående, og der bør nedsættes en voldgift, der kan løse problemerne. Vi kan ikke stiltiende acceptere, at landbruget bliver påført milliardtab på grund af uoverensstemmelser med en lille privat gruppe, som slagteriarbejderne må siges at være.«

Således siger folketingsmedlem Maisted, en udtalelse, som tydeligt er vendt imod slagteriarbejderne, og det er også sådan, vi har opfattet forslaget.

(Kort bemærkning).